

LIETUVOS RESPUBLIKOS IR KAZACHSTANO RESPUBLIKOS**SUTARTIS****DĖL TEISINĖS PAGALBOS IR TEISINIŲ SANTYKIŲ CIVILINĖSE, ŠEIMOS IR
BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE***

Lietuvos Respublika ir Kazachstano Respublika (toliau vadinamos Susitariančiosiomis Šalimis),

vadovaudamosi Kazachstano Respublikos ir Lietuvos Respublikos sutarties dėl savitarpio pagalbos ir bendradarbiavimo principais ir teikdamos svarbią reikšmę bendradarbiavimo plėtojimui teisinės pagalbos srityje – civilinėse, šeimos ir baudžiamosiose bylose,

s u s i t a r ė:

P i r m o j i d a l i s
BENDRIEJI NUOSTATAI**1 straipsnis**
Teisinė gynyba

1. Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje savo asmeninių ir turtinių teisių atžvilgiu naudojami tokia pat teisine gynyba kaip ir tos Susitariančiosios Šalies piliečiai.

Šios Sutarties nuostatai taikytini ir juridiniams asmenims, įsteigtiems pagal vienos iš Susitariančiųjų Šalių įstatymus.

2. Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai turi teisę laisvai ir nekliudomai kreiptis į kitos Susitariančiosios Šalies teismus, prokuratūrą, notarines kontorą (toliau – teisingumo įstaigos) bei kitas įstaigas, kurioms pagal kompetenciją priklauso civilinės, šeimos ir baudžiamosios bylos, gali dalyvauti nagrinėjant šias bylas, teikti prašymus, paduoti ieškinius ir atlikti kitus veiksmus tokiomis pat sąlygomis kaip ir savi piliečiai.

2 straipsnis
Teisinė pagalba

1. Abiejų Susitariančiųjų Šalių teisingumo įstaigos teikia viena kitai teisinę pagalbą civilinėse, šeimos ir baudžiamosiose bylose, vadovaudamosi šios Sutarties nuostatais.

2. Teisingumo įstaigos teikia teisinę pagalbą kitoms įstaigoms, kurioms pagal kompetenciją priklauso bylos, nurodytos 1 punkte.

3. Kitos įstaigos, kurioms pagal kompetenciją priklauso bylos, nurodytos 1 punkte, prašymus dėl teisinės pagalbos siunčia per atitinkamas teisingumo įstaigas.

3 straipsnis
Teisinės pagalbos apimtis

Teisinė pagalba apima Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, visų įstatymuose numatytų procesinių veiksmų atlikimą, kaip antai: šalių, kaltinamųjų, teisiųjų, nukentėjusiųjų, liudytojų, ekspertų apklausą, ekspertizių, teisminės apžiūros atlikimą, daiktinių įrodymų perdavimą, baudžiamojo persekiojimo pradėjimą ir perėmimą, ir nusikaltimus padariusių

* Lietuvos Respublikos Seimo ratifikuota 1995 m. balandžio 27 d.

asmenų išdavimą, teismų sprendimų civilinėse bylose pripažinimą ir vykdymą, dokumentų įteikimą ir persiuntimą, pateikimą kitos Šalies prašymu duomenų apie kaltinamųjų teistumą.

4 straipsnis

Susižinojimo tvarka

Teikdamos teisinę pagalbą, Susitariančiųjų Šalių įstaigos tarpusavyje susižino per Lietuvos Respublikos teisingumo ministeriją ir Generalinę prokuratūrą ir Kazachstano Respublikos teisingumo ministeriją ir Generalinę prokuratūrą.

5 straipsnis

Kalba

1. Prašymai suteikti teisinę pagalbą surašomi prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies kalba ir prie jų pridedamos patvirtintos vertimų kopijos į kitos Susitariančiosios Šalies kalbą arba rusų kalbą.

2. Vertimą tvirtina oficialus vertėjas ar notaras arba įstaigos, kuri pateikia prašymą, pareigūnas, arba Susitariančiosios Šalies, kuri pateikia prašymą, diplomatinė atstovybė ar konsulinė įstaiga.

6 straipsnis

Dokumentų įforminimas

Dokumentai, kuriuos teisingumo ir kitos įstaigos siunčia dėl teisinės pagalbos, turi būti pasirašyti ir patvirtinti antspaudu su Valstybinio herbo atvaizdu.

7 straipsnis

Pavedimo suteikti teisinę pagalbą forma

Pavedime suteikti teisinę pagalbą turi būti nurodyta:

- 1) prašymą pateikiančios įstaigos pavadinimas;
- 2) įstaigos, kuriai pateikiamas prašymas, pavadinimas;
- 3) bylos, kurioje prašoma suteikti teisinę pagalbą, pavadinimas;
- 4) šalių, kaltinamųjų, teisiųjų arba nuteistųjų, nukentėjusiųjų vardai ir pavardės, jų pilietybė, užsiėmimas ir nuolatinė gyvenamoji vieta, gimimo data ir vieta arba buvimo vieta, taip pat juridinių asmenų pavadinimas ir adresai;
- 5) jų įgaliotų atstovų pavardės ir adresai;
- 6) pavedimo turinys, o baudžiamosiose bylose – taip pat padaryto nusikaltimo faktinių aplinkybių aprašymas ir jo juridinė kvalifikacija.

8 straipsnis

Vykdyimo tvarka

1. Teisingumo įstaiga, kuriai adresuotas prašymas, vykdydama prašymą suteikti teisinę pagalbą, vadovaujasi savo valstybės įstatymais. Tačiau prašymą pateikusios įstaigos prašoma, ji gali taikyti prašymą pateikusios Susitariančiosios Šalies procesines normas, jeigu šios normos neprieštarauja jos įstatymams.

2. Jei teisingumo įstaiga, kuriai adresuotas prašymas, nekompetentinga jį įvykdyti, ji persiunčia prašymą kompetentingai teisingumo įstaigai ir praneša apie tai pateikusiai prašymą įstaigai.

3. Tuo atveju, kai teisingumo įstaiga, kuriai adresuotas prašymas, gauna atitinkamą prašymą, ji praneša prašymą pateikusiai įstaigai apie prašymo vykdymo vietą ir laiką.

4. Įvykdžiusi prašymą, teisingumo įstaiga, kuriai jis adresuotas, išsiunčia dokumentus prašymą pateikusiai įstaigai; tuo atveju, jei teisinė pagalba negalėjo būti suteikta, prašymas gražinamas ir nurodomos aplinkybės, kliudančios jį vykdyti.

9 straipsnis

Dokumentų įteikimo tvarka

1. Įstaiga, kuriai pateikiamas prašymas, įteikia dokumentus pagal jos valstybėje galiojančias taisykles, jeigu įteikiamieji dokumentai surašyti jos kalba arba prie jų pridėtas patvirtintas vertimas. Tais atvejais, kai dokumentai surašyti ne Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, kalba arba prie jų nepridėtas vertimas, jie įteikiami gavėjui, jei jis sutinka juos priimti.

2. Prašyme įteikti turi būti nurodytas tikslus gavėjo adresas ir įteikiamo dokumento pavadinimas. Jeigu prašyme įteikti dokumentą nurodytas adresas paaiškėjo esąs ne visas ar netikslus, įstaiga, kuriai pateikiamas prašymas, vadovaudamasi savo įstatymais, imasi priemonių tiksliam adresui nustatyti.

10 straipsnis

Dokumentų įteikimo patvirtinimas

Dokumentų įteikimo patvirtinimas įforminamas pagal taisykles, galiojančias Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, teritorijoje. Patvirtinime turi būti nurodytas įteikimo laikas ir vieta, taip pat asmuo, kuriam įteiktas dokumentas.

11 straipsnis

Dokumentų įteikimas ir piliečių apklausa per diplomatinės atstovybes ar konsulines įstaigas

Susitariančiosios Šalys turi teisę įteikti dokumentus bei apklausti savus piliečius per savo diplomatinės atstovybes ar konsulines įstaigas. Tokiu atveju priverstinio pobūdžio priemonės negali būti taikomos.

12 straipsnis

Liudytojo ar eksperto iškvietimas į užsienį

1. Jeigu, atliekant parengtinį tyrimą arba teisme nagrinėjant bylą, vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje atsiranda būtinybė iškviešti liudytoją, nukentėjusįjį, civilinį ieškovą ir atsakovą, jų atstovus ar ekspertą, esantį kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, reikia kreiptis į šios Šalies atitinkamą įstaigą, pavedant jai įteikti šaukimą.

2. Šaukime negali būti numatyta sankcija už kviečiamojo asmens neatvykimą.

3. Asmenims, nurodytiems šio straipsnio 1 punkte, nepriklausomai nuo jų pilietybės, atvykusiems pagal iškvietimą į kitos Susitariančiosios Šalies atitinkamą įstaigą savo noru, negali būti šios Šalies teritorijoje taikoma baudžiamoji arba administracinė atsakomybė, jie negali būti suimti arba nubausti už kokią nors veiką, padarytą iki perkertant jos valstybinę sieną. Tokiems asmenims taip pat negali būti taikoma baudžiamoji arba administracinė atsakomybė, jie negali būti suimti ar nubausti, vadovaujantis jų parodymais ir išvadomis, kuriuos jie davė kaip ekspertai, arba dėl veikos, kuri yra nagrinėjimo dalykas.

4. Šia privilegija nesinaudoja liudytojas ar ekspertas, jeigu jie per 15 dienų po to, kai jiems buvo pranešta, kad jų buvimas nėra būtinas, neišvyks iš prašymą pateikusių Susitariančiosios

Šalies teritorijos. Į šį terminą neįskaitomas laikas, per kurį liudytojas ar ekspertas negalėjo išvykti iš prašymą pateikusios Susitariančiosios Šalies teritorijos dėl nepriklausančių nuo jų aplinkybių.

5. Iškviestieji liudytojai ir ekspertai, atvykę į kitos Susitariančiosios Šalies teritoriją, turi teisę gauti iš juos iškvietusios įstaigos kelionės ir gyvenimo užsienyje išlaidų, taip pat dėl atitraukimo nuo darbo negauto darbo užmokesčio atlyginimą. Be to, ekspertai turi teisę gauti atlyginimą už atliktą ekspertizę. Šaukime turi būti nurodyta, kokias išmokų rūšis turi teisę gauti iškviestieji asmenys. Jiems prašant, Susitariančioji Šalis, išsiuntusi šaukimą, išmoka avansą šioms išlaidoms atlyginti.

13 straipsnis

Dokumentų galiojimas

1. Dokumentai, kuriuos vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje surašė arba paliudijo pagal savo kompetenciją nustatyta tvarka, patvirtinant herbiniu antspaudu, teismas ar oficialus asmuo (nuolatinis vertėjas, ekspertas ir pan.), kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje priimami be jokio kito patvirtinimo.

2. Dokumentai, kurie vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje laikomi oficialiais, turi ir kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje oficialių dokumentų įrodomąją galią.

14 straipsnis

Išlaidos teikiant teisinę pagalbą

1. Susitariančioji Šalis, kuriai adresuotas prašymas, nereikalauja, kad būtų atlygintos išlaidos teikiant teisinę pagalbą. Visos išlaidos, atsiradusios teikiant teisinę pagalbą Susitariančiųjų Šalių teritorijoje, tenka joms pačioms.

2. Teisingumo įstaiga, kuriai adresuotas prašymas, praneš įstaigai, siunčiančiai jį, apie išlaidų dydį. Jeigu įstaiga, siunčianti prašymą, išieškos šias išlaidas iš asmens, privalančio jas atlyginti, išieškotos sumos atitenka jas išieškojusiai Susitariančiajai Šaliai.

15 straipsnis

Informacijos teikimas

Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija ir Generalinė prokuratūra ir Kazachstano Respublikos teisingumo ministerija ir Generalinė prokuratūra teikia viena kitai, jeigu to prašoma, informaciją apie jų valstybėse galiojančius ar galiojusius įstatymus ir jų taikymą teisingumo įstaigose.

16 straipsnis

Nemokama teisinė gynyba

Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiams kitos Susitariančiosios Šalies teismuose ir kitose įstaigose teikiama nemokama juridinė pagalba bei užtikrinamas nemokamas teismo procesas tokiais pat pagrindais ir tokiais pat lengvatomis kaip ir savo piliečiams.

17 straipsnis

Civilinės būklės liudijimų ir kitų dokumentų persiuntimas

Susitariančiosios Šalys įsipareigoja viena kitai jų prašymu diplomatine tvarka be vertimo ir nemokamai persiųsti civilinės būklės aktų registravimo liudijimus ir kitus dokumentus (apie

išsilavinimą, darbą ir t. t.) apie kitos Susitariančiosios Šalies piliečių asmenines teises ir turtinius interesus.

18 straipsnis **Atsisakymas teikti teisinę pagalbą**

Teisinė pagalba neteikiama, jeigu jos teikimas gali pakenkti Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, suverenitetui ar saugumui arba prieštarauja jos įstatymams.

A n t r o j i d a l i s **SPECIALIEJI NUOSTATAI**

I S K Y R I U S **TEISINĖ PAGALBA IR TEISINIAI SANTYKIAI CIVILINĖSE IR ŠEIMOS BYLOSE**

19 straipsnis **Atleidimas nuo teismo išlaidų**

Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje atleidžiami nuo teismo išlaidų tais pačiais pagrindais ir tokia pat apimtimi kaip ir šios valstybės piliečiai.

20 straipsnis **Išdavimas dokumentų apie asmeninę, šeimos ir turtinę padėtį**

1. Dokumentą apie asmeninę, šeimos ir turtinę padėtį atleidimui nuo teismo išlaidų išduoda kompetentinga įstaiga tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra pareiškėjo gyvenamoji vieta arba buvimo vieta.

2. Jeigu pareiškėjas neturi gyvenamosios vietos ar buvimo vietos Susitariančiųjų Šalių teritorijoje, pakanka dokumento, kurį išdavė arba patvirtino jo valstybės diplomatinė atstovybė ar konsulinė įstaiga.

3. Teismas, nagrinėdamas prašymą atleisti nuo teismo išlaidų, gali paprašyti papildomų paaiškinimų iš įstaigos, išdavusios dokumentą.

21 straipsnis **Teismų kompetencija**

1. Kiekvienos Susitariančiosios Šalies teismai kompetentingi nagrinėti civilines ir šeimos bylas, jeigu atsakovas turi jos teritorijoje gyvenamąją vietą ir jei ši Sutartis nenumato kitaip. Jie kompetentingi nagrinėti ieškinius, pareikštus juridiniams asmenims, jeigu šios Šalies teritorijoje yra juridinio asmens valdymo įstaiga, atstovybė arba filialas.

2. Susitariančiųjų Šalių teismai nagrinėja bylas ir kitais atvejais esant raštiškam šalių susitarimui. Kai yra toks susitarimas, teismas pagal atsakovo pareiškimą nutraukia bylos nagrinėjimą, jeigu šis pareiškimas gautas iki pateikiant atsikirtimus dėl ieškinio esmės. Šalys savo susitarimu negali pakeisti išimtinės teismų kompetencijos.

3. Jeigu abiejų Susitariančiųjų Šalių teismuose, kompetentinguose pagal šią Sutartį, iškelta byla tarp tų pačių šalių dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu, teismas, iškėlęs bylą vėliau, ją nutraukia.

22 straipsnis **Teisnumas ir veiksnumas**

1. Fizinio asmens veiksnumą nustato įstatymai tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra šis asmuo.

2. Juridinio asmens teisinį statusą nustato įstatymai tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje jis įsteigtas.

23 straipsnis **Pripažinimas neveiksniu**

1. Pripažįstant neveiksniu yra taikomi įstatymai tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra asmuo, pripažintinas neveiksniu.

2. Jei vienos Susitariančiosios Šalies įstaiga nustato, kad yra pagrindas pripažinti neveiksniu kitos Susitariančiosios Šalies pilietį, kurio gyvenamoji vieta ar buvimo vieta yra šios Susitariančiosios Šalies teritorijoje, ji praneša apie tai kitos Susitariančiosios Šalies atitinkamai įstaigai. Jeigu įstaiga, kuriai pranešta, pareiškia, kad ji suteikia teisę atlikti tolesnius veiksmus įstaigai Šalies, kurios teritorijoje yra šio asmens gyvenamoji vieta ar buvimo vieta, arba per tris mėnesius neatsako, tai įstaiga Šalies, kurios teritorijoje yra asmens gyvenamoji vieta ar buvimo vieta, gali nagrinėti bylą dėl jo pripažinimo neveiksniu, vadovaudamasi savo valstybės įstatymais, kai pripažinimo neveiksniu priežastis taip pat numatyta ir įstatymais tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis jis yra. Sprendimas dėl veiksnumo apribojimo arba pripažinimo neveiksniu turi būti išsiųstas kitos Susitariančiosios Šalies atitinkamai įstaigai.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 punktų nuostatai taikomi ir panaikinant sprendimą pripažinti neveiksniu.

4. Neatidėliotinais atvejais pripažintino neveiksniu ir esančio kitos Susitariančiosios Šalies piliečiu asmens gyvenamosios vietos arba buvimo vietos įstaiga gali atlikti veiksmus, būtinus apginti asmenį ar jo turtą. Potvarkiai dėl šių veiksmų išsiunčiami atitinkamai įstaigai Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis jis yra; šie potvarkiai turi būti panaikinti, jei šios Susitariančiosios Šalies įstaiga nutars kitaip.

24 straipsnis **Pripažinimas nežinia kur esančiu, paskelbimas mirusiu ir mirties fakto nustatymas**

1. Nagrinėti bylas dėl pripažinimo nežinia kur esančiu ir paskelbimo mirusiu arba dėl mirties fakto nustatymo kompetentingos įstaigos tos Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiu asmuo buvo tuo metu, kai jis paskutinėmis žiniomis buvo gyvas.

2. Vienos Susitariančiosios Šalies įstaigos gali pripažinti kitos Susitariančiosios Šalies pilietį nežinia kur esančiu arba mirusiu, taip pat nustatyti jo mirties faktą, prašant jos teritorijoje gyvenantiems asmenims, jeigu jų teisės ir interesai yra pagrįsti šios Susitariančiosios Šalies įstatymais.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 punktuose numatytais atvejais Susitariančiųjų Šalių įstaigos taiko savo valstybės įstatymus.

25 straipsnis **Santuokos sudarymas**

1. Santuokos sudarymo sąlygas kiekvienam susituokiančiam asmeniui nustato įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis jis yra. Be to, turi būti laikomasi Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sudaroma santuoka, įstatymų, numatančių apribojimus ją sudaryti, reikalavimų.

2. Santuokos sudarymo formą nustato įstatymai tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje ji sudaroma.

26 straipsnis

Sutuoktinių asmeniniai ir turtiniai teisiniai santykiai

1. Sutuoiktinių asmeninius ir turtinius teisinius santykius reguluoja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje jie turi nuolatinę gyvenamąją vietą, įstatymai.
2. Jei vienas iš sutuoiktinių gyvena vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, be to, abu sutuoiktiniai turi tą pačią pilietybę, jų asmeninius ir turtinius teisinius santykius reguluoja įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiai jie yra.
3. Jei vienas iš sutuoiktinių yra vienos Susitariančiosios Šalies, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies pilietis ir vienas iš jų gyvena vienos, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, jų asmeninius ir turtinius teisinius santykius reguluoja įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo jų paskutinė nuolatinė gyvenamoji vieta.
4. Jeigu nurodyti šio straipsnio 3 punkte asmenys neturėjo nuolatinės gyvenamosios vietos Susitariančiųjų Šalių teritorijose, taikomi Susitariančiosios Šalies, kurios įstaiga nagrinėja bylą, įstatymai.

27 straipsnis

Santuokos nutraukimas ir santuokos pripažinimas negaliojančia

1. Nagrinėjant santuokos nutraukimo bylas yra taikomi įstatymai tos Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiais sutuoiktiniai buvo paduodant pareiškimą. Jeigu sutuoiktinių gyvenamoji vieta yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, tai kompetentingos ir šios Susitariančiosios Šalies įstaigos.
 2. Jeigu paduodant pareiškimą nutraukti santuoką vienas iš sutuoiktinių yra vienos Susitariančiosios Šalies, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies pilietis ir vienas iš jų gyvena vienos Šalies, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, kompetentingos abiejų Susitariančiųjų Šalių įstaigos. Šiuo atveju jos taiko savo valstybės įstatymus.
 3. Bylose dėl santuokos pripažinimo negaliojančia taikomi tos Susitariančiosios Šalies įstatymai, kurie pagal šios Sutarties 25 straipsnį buvo taikyti sudarant santuoką.
- Šiuo atveju teismų kompetencija nustatoma atitinkamai vadovaujantis šio straipsnio 1 ir 2 punktais.

TĖVŲ IR VAIKŲ TARPUSAVIO TEISINIAI SANTYKIAI

28 straipsnis

1. Tėvystės nustatymo ir nuginkijimo, vaiko kilmės iš šios santuokos nustatymo bylos sprendžiamos vadovaujantis įstatymais Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiu vaikas yra pagal gimimą.

29 straipsnis

1. Teisinius santykius tarp tėvų ir vaikų reguluoja įstatymai tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje jie turi bendrą gyvenamąją vietą.
2. Jeigu kurio nors iš tėvų ir vaikų gyvenamoji vieta yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, jų teisinius santykius reguluoja įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra vaikas.

30 straipsnis

Teisinius santykius tarp vaiko ir jo motinos bei tėvo, nesančių tarpusavyje santuokoje, reguliuoja įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra vaikas.

31 straipsnis

Priimti sprendimus bylose dėl teisinių santykių, nurodytų 28-30 straipsniuose, kompetentingi teismai Susitariančiosios Šalies, kurios įstatymai tokiais atvejais taikytini.

Jeigu ieškovas ir atsakovas gyvena vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, priimti sprendimus dėl jų teisinio santykio kompetentingi taip pat teismai ir šios Susitariančiosios Šalies, laikantis 28 ir 30 straipsnių nuostatų.

ĮVAIKINIMAS

32 straipsnis

1. Įvaikinant taikomi įstatymai tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra įvaikinamasis.
2. Jeigu įvaikina sutuoktiniai, kurių vienas yra vienos, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies pilietis, tai įvaikinimas turi atitikti įstatymų, galiojančių abiejų Susitariančiųjų Šalių teritorijoje, reikalavimus.
3. Jeigu vaikas yra vienos, o tėvis – kitos Susitariančiosios Šalies pilietis, įvaikinimo ar jo panaikinimo atveju reikalingas vaiko, jei to reikalauja įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis jis yra, sutikimas, jo įstatyminio atstovo ir šios Susitariančiosios Šalies kompetentingos valstybinės įstaigos sutikimas.

33 straipsnis

1. Priimti sprendimą įvaikinti yra kompetentinga įstaiga Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra įvaikinamasis, o 32 straipsnio 2 punkte numatytu atveju kompetentinga yra įstaiga Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sutuoktiniai turi nuolatinę gyvenamąją vietą ar buvimo vietą.

GLOBA IR RŪPYBA

34 straipsnis

1. Priimti sprendimus Susitariančiosios Šalies piliečių globos ir rūpybos bylose yra kompetentinga globos ir rūpybos įstaiga Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiu yra globotinas ar rūpintinas asmuo, jeigu ši Sutartis nenumato kitaip. Šiuo atveju taikytini šios Susitariančiosios Šalies įstatymai.
2. Teisinius santykius tarp globėjo ir globotinio arba rūpintojo ir rūpintinio reguliuoja įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios globos ir rūpybos įstaiga paskyrė globėją ar rūpintoją.

35 straipsnis

1. Jeigu būtini globos arba rūpybos veiksmai globotinio arba rūpintinio interesais, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta, buvimo vieta arba turtas yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, šios Susitariančiosios Šalies globos ir rūpybos įstaiga nedelsdama privalo apie tai pranešti kompetentingai pagal 34 straipsnio 1 punktą Susitariančiosios Šalies globos ir rūpybos įstaigai.

2. Neatidėliotinais atvejais kitos Susitariančiosios Šalies globos ir rūpybos įstaiga gali pati atlikti reikalingus veiksmus, tačiau apie tai ji turi nedelsdama pranešti kompetentingai pagal 34 straipsnio 1 punktą globos ir rūpybos įstaigai. Atlikti veiksmai galioja, jeigu ši įstaiga nepriims kitokio sprendimo.

36 straipsnis

1. Pagal 34 straipsnio 1 punktą kompetentinga globos ir rūpybos įstaiga gali perduoti globą arba rūpybą kitos Susitariančiosios Šalies atitinkamoms įstaigoms, jeigu globotinis arba rūpintinis turi šioje valstybėje gyvenamąją vietą, buvimo vietą arba turtą. Globos ar rūpybos perdavimas galimas tik tada, kai įstaiga, kuriai pateiktas prašymas, sutiks perimti globą arba rūpybą ir apie tai praneš prašymą pateikusiai įstaigai.

2. Įstaiga, perėmusi pagal šio straipsnio 1 punktą globą arba rūpybą, vykdo ją vadovaudamasi savo valstybės įstatymais. Tačiau ši įstaiga neturi teisės priimti sprendimų dėl globotinio arba rūpintinio asmeninės teisinės padėties, bet gali duoti leidimą susituokti, kai to reikalauja Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis jis yra, įstatymai.

TURTINIAI TEISINIAI SANTYKIAI

37 straipsnis

Nuosavybės teisė

1. Nuosavybės teisę į nekilnojamąjį turtą reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra šis turtas, įstatymai.

2. Nuosavybės teisę į transporto priemones, kurios registruotinos valstybiniuose rejestruose, reguliuoja įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra transporto priemonę įregistravusi įstaiga.

3. Nuosavybės teisės ir kitokios daiktinės teisės į turtą atsiradimas ir pasibaigimas nustatomas pagal įstatymus Šalies, kurios teritorijoje turtas buvo tuo momentu, kai įvyko veiksmas arba kitokia aplinkybė, tapusi tokios teisės atsiradimo ar pasibaigimo pagrindu. Nuosavybės teisės ar kitokios daiktinės teisės į turtą, kuris yra sandorio dalykas, atsiradimas ir pasibaigimas nustatomas pagal sandorio sudarymo vietos įstatymus, jeigu Šalys nesusitarė kitaip.

38 straipsnis

Sandorio forma

1. Sandorio formą nustato sandorio sudarymo vietos įstatymai.

2. Sandorio dėl nekilnojamojo turto ir teisių į jį formą nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje tas turtas yra, įstatymai.

39 straipsnis

Žalos atlyginimas

1. Prievolės atlyginti žalą nustatomos pagal įstatymus Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje įvyko veiksmas arba kitokia aplinkybė, tapusi pagrindu reikalauti atlyginti žalą, išskyrus prievolės, kylančias iš sutarčių ir kitų teisėtų veiksmų.

2. Jeigu padariusysis žalą ir nukentėjusysis yra vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai, taikomi Susitariančiosios Šalies, kurios teisme gautas pareiškimas, įstatymai.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 punktuose nurodytose bylose priimti sprendimus kompetentingas teismas tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje įvyko veiksmas arba kitokia aplinkybė, tapusi

pagrindu reikalauti atlyginti žalą. Nukentėjusysis taip pat gali pareikšti ieškinį teisme tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje atsakovas turi gyvenamąją vietą.

PAVELDĖJIMAS

40 straipsnis Lygiateisiškumo principas

Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai yra lygiateisiai su kitos Susitariančiosios Šalies piliečiais, gyvenančiais jos teritorijoje, gebėjimu sudaryti arba panaikinti testamentą turtui, esančiam kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, arba įgyvendintinioms ten teisėms, taip pat gebėjimu įgyti paveldimą turtą arba paveldimas teises. Turtą arba teises jie įgyja tokiomis pat sąlygomis, kokios nustatytos saviems Susitariančiosios Šalies piliečiams, gyvenantiems jos teritorijoje.

41 straipsnis Paveldėjimo teisė

1. Kilnojamojo turto paveldėjimo teisę reguliuoja įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje palikėjas turėjo paskutinę nuolatinę gyvenamąją vietą.

2. Nekilnojamojo turto paveldėjimo teisę reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra turtas, įstatymai.

42 straipsnis Išmarinis turtas

Jeigu pagal Susitariančiųjų Šalių įstatymus paveldėtinas turtas kaip išmarinis (valstybės paveldimas pagal įstatymą) pereina valstybės nuosavybėn, tai kilnojamas turtas perduodamas valstybei, kurios piliečiu jo mirties momentu buvo įpėdinis, o nekilnojamas turtas pereina nuosavybėn tos valstybės, kurios teritorijoje jis yra.

43 straipsnis Testamento forma

Testamento formą nustato įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiu buvo palikėjas sudarant testamentą. Tačiau pakanka, kad buvo laikytasi įstatymų Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo sudarytas testamentas. Ši nuostata taikytina ir panaikinant testamentą.

44 straipsnis Paveldėjimo bylų nagrinėjimas

1. Kilnojamojo turto paveldėjimo bylas, išskyrus šio straipsnio 2 punkte nurodytus atvejus, nagrinėja įstaigos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje įpėdinis turėjo paskutinę nuolatinę gyvenamąją vietą.

2. Kai visas kilnojamas paveldėtinas turtas yra teritorijoje Susitariančiosios Šalies, kurioje įpėdinis neturėjo paskutinės nuolatinės gyvenamosios vietos, tai pagal pareiškimą įpėdinio arba nuo palikimo atsisakiusio asmens, jeigu su tuo sutinka visi įpėdiniai, paveldėjimo bylą nagrinėja šios Susitariančiosios Šalies įstaigos.

3. Nekilnojamojo turto paveldėjimo bylas nagrinėja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra tas turtas, įstaigos.

4. Šio straipsnio nuostatai taip pat taikomi ginčams paveldėjimo byloje.

45 straipsnis

Palikimo apsauga

1. Vienos Susitariančiosios Šalies įstaigos atlieka savo įstatymais numatytus veiksmus apsaugoti jos teritorijoje esantį paveldėtiną turtą, paliktą kitos Susitariančiosios Šalies piliečio.

2. Įstaigos, kurios atsakingos už palikimo apsaugą po kitos Susitariančiosios Šalies piliečio mirties, privalo nedelsdamos pranešti tos Susitariančiosios Šalies konsulinei įstaigai apie palikėjo mirtį ir apie asmenis, pareiškusių savo teises į palikimą, žinomas aplinkybes apie asmenis, turinčius teises į palikimą, jų buvimo vietą, esamą testamentą, turto dydį ir vertę, taip pat veiksmus palikimui apsaugoti.

3. Diplomatinei atstovybei arba konsulinei įstaigai reikalaujant, joms perduodamas paveldėtinasis kilnojamas turtas ir mirusiojo dokumentai.

46 straipsnis

Vienos Susitariančiosios Šalies diplomatinė atstovybė arba konsulinė įstaiga turi teisę atstovauti šios Šalies piliečiams dėl paveldėjimo kitos Susitariančiosios Šalies įstaigose be atskiro įgaliojimo, jeigu tie piliečiai, jiems nesant arba dėl kitų svarbių priežasčių, negali laiku apginti savo teisių ir interesų ir nepaskyrė įgaliotinio.

47 straipsnis

Jeigu vienos Susitariančiosios Šalies pilietis mirė kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje kelionės metu, kur jis neturėjo nuolatinės gyvenamosios vietos, tai prie jo buvę pinigai, daiktai be jokių formalumų perduodami diplomatinei atstovybei arba konsulinei įstaigai Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiu buvo mirusysis.

48 straipsnis

Palikimo perdavimas

1. Jeigu kilnojamas paveldėtinasis turtas arba pinigų suma, gauta pardavus kilnojamąjį ar nekilnojamąjį paveldėtiną turtą, turi būti pasibaigus paveldėjimo bylai perduoti įpėdiniams, kurių gyvenamoji vieta arba buvimo vieta yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, tai paveldėtinasis turtas ar gauta pinigų suma perduodami šios Susitariančiosios Šalies diplomatinei atstovybei arba konsulinei įstaigai.

2. Perduoti paveldėtiną turtą diplomatinei atstovybei arba konsulinei įstaigai nusprendžia kompetentinga paveldėjimo byloje įstaiga.

3. Šis turtas gali būti perduotas įpėdiniams, jeigu:

1) yra apmokėti arba užtikrinti visi palikėjo kreditorių reikalavimai, pareikšti Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra paveldėtinasis turtas, įstatymuose nustatytu terminu;

2) yra sumokėti arba užtikrinti visi mokesčiai, susiję su paveldėjimu;

3) kompetentingos įstaigos, jeigu tai būtina, leido išvežti paveldėtiną turtą.

4. Piniginės sumos persiunčiamos vadovaujantis Susitariančiųjų Šalių teritorijose galiojančiais įstatymais.

SPRENDIMŲ PRIPAŽINIMAS IR VYKDYMAS

49 straipsnis**Sprendimų civilinėse ir šeimos bylose, taip pat baudžiamosiose bylose dėl žalos atlyginimo pripažinimas ir vykdymas**

Susitariančiosios Šalys tarpusavyje pripažįsta ir vykdo įsiteisėjusius teisingumo įstaigų sprendimus civilinėse ir šeimos bylose, taip pat nuosprendžius dėl nusikaltimu padarytos žalos atlyginimo.

Susitariančiųjų Šalių teritorijoje be specialios teisenos pripažįstami pagal savo pobūdį nereikalaujantys vykdymo globos ir rūpybos, civilinės metrikacijos ir kitų įstaigų sprendimai civilinėse ir šeimos bylose.

PRAŠYMŲ LEISTI VYKDYTI SPRENDIMUS NAGRINĖJIMAS**50 straipsnis**

1. Nagrinėti prašymus leisti vykdyti sprendimus kompetentingi teismai Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje turi būti vykdoma.

2. Prašymas leisti vykdyti sprendimą paduodamas teismui, priėmusiam sprendimą byloje pirmąją instanciją. Prašymas, paduotas teismui, priėmusiam sprendimą byloje pirmąją instanciją, persiunčiamas kompetentingam priimti sprendimą dėl prašymo teismui.

3. Prašymo rekvizitus nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje turi būti vykdoma, įstatymai.

4. Prie prašymo pridedamas pagal šios Sutarties 5 straipsnio 2 punktą patvirtintas vertimas.

51 straipsnis

Prie prašymo leisti vykdyti sprendimą būtina pridėti:

1) teismo patvirtintą sprendimo nuorašą;
2) oficialų dokumentą apie sprendimo įsiteisėjimą, jeigu tai nėra aišku iš paties sprendimo teksto;

3) dokumentą, patvirtinantį, kad atsakovui, nedalyvavusiam procese, buvo laiku ir nustatyta forma bent vieną kartą įteiktas šaukimas į teismą;

4) šio punkto 1, 2 ir 3 papunkčiuose nurodytų dokumentų patvirtinti vertimai.

52 straipsnis

Jeigu išduodant leidimą vykdyti sprendimą teismui kyla abejonių, jis gali paprašyti paaiškinimų iš asmens, padavusio prašymą, taip pat apklausti skolininką dėl prašymo esmės ir, esant reikalui, pareikalauti paaiškinimo iš sprendimą priėmusiojo teismo.

SPRENDIMŲ VYKDYMO TVARKA**53 straipsnis**

Sprendimų vykdymo tvarką reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sprendimas vykdomas, įstatymai.

54 straipsnis

Teismų sprendimų vykdymo išlaidoms taikomi Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sprendimas vykdomas, įstatymai.

55 straipsnis

Atsisakymas pripažinti ir vykdyti teismų sprendimus

Pripažinti teismo sprendimą arba leisti jį vykdyti gali būti atsisakyta šiais atvejais:

1) jeigu padavęs prašymą asmuo arba atsakovas nedalyvavo procese dėl to, kad jam arba jo įgaliotam asmeniui nebuvo laiku ir nustatyta forma įteiktas šaukimas į teismą;

2) jeigu dėl to paties teisinio ginčo tarp tų pačių šalių Susitariančiosios Šalies teritorijoje, kur sprendimas turi būti pripažintas ir vykdomas, jau anksčiau buvo priimtas ir yra įsiteisėjęs sprendimas arba jeigu tos Susitariančiosios Šalies įstaiga buvo anksčiau pradėjusi procesą šioje byloje;

3) jeigu pagal šią Sutartį, o šioje Sutartyje nenumatytais atvejais – pagal įstatymus Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sprendimas turi būti pripažintas ir vykdomas, byla priklauso išimtinai jos įstaigų kompetencijai.

56 straipsnis

Šios Sutarties 49-55 straipsnių nuostatai dėl teismų sprendimų taikomi taip pat teismų patvirtintoms taikos sutartims.

57 straipsnis

Daiktų išvežimas ir piniginių sumų pervedimas

Šios Sutarties nuostatai dėl sprendimų vykdymo neturi įtakos Susitariančiųjų Šalių įstatymams dėl piniginių sumų pervedimo ir dėl vykdymo procese įgytų daiktų išvežimo.

II SKYRIUS

TEISINĖ PAGALBA BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE

Baudžiamojo persekiojimo vykdymas

58 straipsnis

Pareiga pradėti baudžiamąjį persekiojimą

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis, prašant kitai Susitariančiajai Šaliai, pagal savo įstatymus pradeda arba perima savų piliečių, įtariamų padarius nusikaltimus kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, baudžiamąjį persekiojimą.

2. Pareiškimai dėl baudžiamojo persekiojimo, nukentėjusiųjų paduoti pagal vienos Susitariančiosios Šalies įstatymus nustatytais terminais kompetentingoms įstaigoms, galioja ir kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

59 straipsnis

Prašymas pradėti arba perimti baudžiamąjį persekiojimą

1. Prašymas pradėti arba perimti baudžiamąjį persekiojimą pateikiamas raštu ir jame nurodoma:

- 1) prašymą pateikiančios įstaigos pavadinimas;
- 2) aprašymas veikos, dėl kurios prašoma pradėti arba perimti baudžiamąjį persekiojimą;

- 3) kiek galima tikslesnis veikos padarymo laikas ir vieta;
 - 4) prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies įstatymo, kuriuo remiantis veika pripažįstama nusikaltimu, tekstas;
 - 5) įtariamojo pavardė ir vardas, duomenys apie jo pilietybę, gyvenamąją vietą arba buvimo vietą ir kiti duomenys apie jo asmenybę, taip pat, jeigu galima, šio asmens išorės aprašymas, fotografija ir pirštų atspaudai;
 - 6) nukentėjusiojo skundas baudžiamojoje byloje, keliamoje tik dėl nukentėjusiojo skundo, ir pareiškimas atlyginti materialinę žalą, jeigu ji yra;
 - 7) turimi duomenys apie padarytos materialinės žalos dydį.
- Prašymą pateikianti Susitariančioji Šalis prideda prie jo parengtinio tyrimo dokumentus ir įrodymus. Perduodant daiktus, kurie yra nusikaltimo įrankiai arba ant kurių yra nusikaltimo pėdsakų, taip pat kitus daiktus, įgytus nusikalstamu būdu, vadovaujasi 72 straipsnio 3 punktu.
2. Jeigu tuo metu, kai pagal 58 straipsnio 1 punktą pateikiamas prašymas pradėti arba perimti baudžiamąjį persekiojimą, asmuo yra suimtas prašymą pateikusių Susitariančiosios Šalies teritorijoje, jis atvežamas į kitos Susitariančiosios Šalies teritoriją. Suimtojo asmens etapavimą į kitos Šalies teritoriją sankcionuoja pareigūnas, prižiūrintis bylos tyrimą. Toks asmuo perduodamas vadovaujantis šios Sutarties 70 straipsnio 1 punktu.

IŠDAVIMAS

60 straipsnis Nusikaltimai, dėl kurių išduodama

1. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja pagal prašymą išduoti viena kitai šioje Sutartyje numatytais sąlygomis asmenis, esančius jų teritorijoje, kad jiems būtų taikoma baudžiamoji atsakomybė arba įvykdytas nuosprendis.
2. Asmenys išduodami už veikas, kurios pagal abiejų Susitariančiųjų Šalių įstatymus yra nusikaltimai ir už kuriuos numatyta bausmė – laisvės atėmimas daugiau kaip vieneri metai arba kita griežtesnė bausmė. Nuosprendžio įvykdymui asmuo išduodamas, kai jis nuteistas laisvės atėmimu daugiau kaip šešiams mėnesiams arba kita griežtesne bausme.

61 straipsnis Atsisakymas išduoti

Neišduodama, jeigu:

- 1) asmuo, kurį prašoma išduoti, yra Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, pilietis arba asmuo, kuriam šioje valstybėje suteikta prieglobsčio teisė;
- 2) baudžiamasis persekiojimas pagal Susitariančiųjų Šalių įstatymus pradedamas tik pagal nukentėjusiojo skundą;
- 3) prašymo gavimo momentu pagal Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, įstatymus baudžiamasis persekiojimas negali būti pradėtas arba nuosprendis negali būti įvykdytas dėl senaties arba dėl kito teisėto pagrindo;
- 4) asmeniui, kurį prašoma išduoti, Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, teritorijoje už tą patį nusikaltimą buvo priimti ir įsiteisėjo nuosprendis arba nutarimas nutraukti bylą.

Gali būti atsisakyta išduoti, jeigu nusikaltimas, dėl kurio prašoma išduoti, padarytas teritorijoje Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas.

Atsisakius išduoti Šalis, kuriai pateiktas prašymas, praneša Šaliai, pateikusiai prašymą, atsisakymo pagrindus.

62 straipsnis

Išdavimo atidėjimas

Jeigu asmeniui, kurį prašoma išduoti, taikoma baudžiamoji atsakomybė arba jis atlieka bausmę už kitą nusikaltimą Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, teritorijoje, išdavimas gali būti atidėtas iki baudžiamojo persekiojimo arba bausmės atlikimo pabaigos ar atleidimo nuo jos bet kuriuo teisėtu pagrindu.

Asmens, kurio atžvilgiu sprendžiamas klausimas dėl prieglobsčio teisės suteikimo, išdavimas gali būti atidėtas.

63 straipsnis

Išdavimas tam tikram laikui

Jei dėl 62 straipsnyje numatyto išdavimo atidėjimo gali pasibaigti baudžiamojo persekiojimo senaties terminas arba tai labai apsunkintų nusikaltimo tyrimą, esant pagrįstam prašymui, asmuo gali būti išduotas tam tikram laikui su sąlyga, kad jis bus nedelsiant grąžintas atlikus byloje procesinius veiksmus, dėl kurių buvo išduotas, bet ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo išdavimo dienos.

64 straipsnis

Išdavimas prašant kelioms valstybėms

Jeigu prašymai išduoti vieną ir tą patį asmenį gauti iš kelių valstybių, Susitariančioji Šalis, kuriai pateikti prašymai, atsižvelgdama į nusikaltimų sunkumą, sprendžia, kuris iš tų prašymų turi būti patenkintas.

65 straipsnis

Išduoto asmens baudžiamojo persekiojimo ribos

1. Be Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, sutikimo išduotam asmeniui negali būti taikoma baudžiamoji atsakomybė arba jis nubaustas už kitokį nusikaltimą negu tas, dėl kurio jis buvo išduotas.

2. Asmuo taip pat negali būti išduotas trečiajai valstybei be Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, sutikimo.

3. Nereikia Susitariančiosios Šalies, kuriai pateiktas prašymas, sutikimo, jeigu išduotas asmuo, pasibaigus baudžiamajam persekiojimui, atlikus bausmę arba nuo jos atleidus bet kuriuo teisėtu pagrindu, per 15 dienų neišvyko iš prašymą pateikusių Susitariančiosios Šalies teritorijos arba savo noru grįžo į ją jau po to, kai buvo iš jos išvykęs. Į šį terminą neįskaitomas laikas, per kurį išduotas asmuo negalėjo išvykti iš prašymą pateikusių Susitariančiosios Šalies teritorijos dėl nepriklausančių nuo jo aplinkybių.

66 straipsnis

Prašymas išduoti

1. Prašymas išduoti turi būti pateikiamas raštu ir jame nurodoma:

- 1) prašymą pateikiančios įstaigos pavadinimas;
- 2) prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies įstatymo, kuriuo remiantis veika pripažįstama nusikaltimu, tekstas;

3) išduotino asmens vardas ir pavardė, duomenys apie jo pilietybę, gyvenamąją vietą arba buvimo vietą ir kiti duomenys apie jo asmenybę, taip pat jeigu galima – jo išvaizdos aprašymas, fotografija ir pirštų atspaudai;

4) padarytos materialinės žalos dydis.

2. Prie prašymo išduoti baudžiamojo persekiojimo vykdymui turi būti pridėtas patvirtintas nutarimo suimti nuorašas su faktinių bylos aplinkybių aprašymu.

Prie prašymo išduoti nuosprendžio vykdymui turi būti pridėti patvirtintas nuosprendžio nuorašas, pažyma apie nuosprendžio įsiteisėjimą ir baudžiamojo įstatymo, kuriuo remiantis asmuo nuteistas, tekstas. Jeigu nuteistasis jau atliko dalį bausmės, apie tai taip pat pranešama.

67 straipsnis **Išduotino asmens suėmimas**

Gavusi prašymą išduoti, Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, nedelsdama atlieka veiksmus suimti išduotiną asmenį, išskyrus atvejus, kai pagal šią Sutartį jis neišduodamas.

68 straipsnis **Papildomi duomenys**

1. Jeigu prašyme išduoti nėra reikalingų duomenų, nurodytų 66 straipsnyje, tai Susitariančioji Šalis, kuriai pateikiamas prašymas, gali paprašyti jų papildomai. Kita Susitariančioji Šalis turi atsakyti į šį prašymą ne vėliau kaip per vieną mėnesį; šis terminas dėl svarbių priežasčių gali būti pratęstas 15 dienų.

2. Jeigu prašymą pateikusi Susitariančioji Šalis per nustatytą terminą nepateiks papildomų duomenų, Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, gali paleisti asmenį, sulaukytą pagal šios Sutarties 67 straipsnį.

69 straipsnis **Suėmimas iki prašymo išduoti gavimo**

1. Neatidėliotinais atvejais Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, jį pateikusiųs Susitariančiosios Šalies prašoma, gali suimti asmenį iki 66 straipsnyje nurodyto prašymo išduoti gavimo. Prašyme turi būti remiamasi nutarimu suimti arba įsiteisėjusiu nuosprendžiu, priimtais dėl to asmens, ir nurodoma, kad prašymas išduoti bus išsiųstas nedelsiant.

Prašymas gali būti perduotas paštu, telegrafu arba bet kuriuo kitu būdu raštu.

2. Asmuo gali būti suimtas taip pat ir negavus šio straipsnio 1 punkte nurodyto prašymo, jeigu yra pakankamas pagrindas manyti, kad jis kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje padarė nusikaltimą, dėl kurio gali būti išduotas.

3. Apie suėmimą pagal šio straipsnio 1 ar 2 punktus arba priežastis, dėl kurių 1 punkte nurodytas prašymas nebuvo patenkintas, nedelsiant pranešama kitai Susitariančiajai Šaliai.

4. Asmuo, suimtas pagal šio straipsnio 1 ar 2 punktą, turi būti paleistas, jeigu per mėnesį nuo tos dienos, kai buvo gautas pranešimas apie suėmimą, iš kitos Susitariančiosios Šalies nebuvo gautas prašymas išduoti. Prašymą pateikusiajai Susitariančiajai Šaliai prašant, šis terminas gali būti pratęstas 15 dienų.

70 straipsnis **Išdavimo vykdymas**

1. Susitariančioji Šalis, kuriai pateikiamas prašymas, praneša Susitariančiajai Šaliai, iš kurios gautas prašymas, savo sprendimą dėl išdavimo, informuodama apie išdavimo vietą ir laiką.

2. Jeigu prašymą pateikianti Susitariančioji Šalis nepriima išduotino asmens per 15 dienų po nustatytos išdavymo datos, suimtas asmuo turi būti paleistas. Prašymą pateikiančiajai Susitariančiajai Šaliai prašant, šis terminas gali būti pratęstas ne daugiau kaip 15 dienų.

71 straipsnis

Pakartotinis išdavimas

Jeigu išduotas asmuo išvengs baudžiamojo persekiojimo arba bausmės atlikimo ir grįš į teritoriją tos Susitariančiosios Šalies, kuriai pateiktas prašymas, tai prašymą pateikusiai Susitariančiajai Šaliai prašant, jis gali būti išduotas pakartotinai. Šiuo atveju prie prašymo nereikia pridėti 66 straipsnyje išvardytų dokumentų.

72 straipsnis

Daiktų perdavimas

1. Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas išduoti, perduoda prašymą pateikusiai Susitariančiajai Šaliai daiktus, kurie yra nusikaltimo, dėl kurio išduodama pagal 60 straipsnį, įrankiai, taip pat daiktus, ant kurių yra nusikaltimo pėdsakų arba įgytus nusikalstamu būdu. Šie daiktai perduodami ir tuo atveju, kai asmuo negali būti išduotas dėl jo mirties ar dėl kitų priežasčių.

2. Susitariančioji Šalis, kuriai pateikiamas prašymas, gali tam tikram laikui sulaikyti šio straipsnio 1 punkte nurodytų daiktų perdavimą, jeigu jie jai būtini atliekant veiksmus kitoje baudžiamojoje byloje.

3. Trečiųjų asmenų teisės į daiktus, perduotus pateikusiai prašymą Susitariančiajai Šaliai, lieka galioti. Baigus bylą, šie daiktai turi būti grąžinti juos perdavusiai Susitariančiajai Šaliai.

73 straipsnis

Tranzitinis pervežimas

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis kitos Susitariančiosios Šalies prašymu leidžia pervežti per savo teritoriją asmenis, kuriuos kitai Susitariančiajai Šaliai išdavė trečioji valstybė. Susitariančiosios Šalys neprivalo leisti pervežti asmenų, kurių išduoti pagal šią Sutartį neleidžiama.

2. Prašymas leisti pervežti įforminamas ir siunčiamas ta pačia tvarka kaip ir prašymas išduoti.

3. Susitariančiųjų Šalių kompetentingos įstaigos kiekvienu atskiru atveju suderina tranzito būdą, maršrutą ir kitas sąlygas.

4. Tranzitinio pervežimo išlaidas atlygina prašymą pateikianti Susitariančioji Šalis.

74 straipsnis

Susitariančiųjų Šalių atstovų dalyvavimas teikiant teisinę pagalbą baudžiamosiose bylose

Vienos Susitariančiosios Šalies atstovai, sutikus kitai Susitariančiajai Šaliai, gali dalyvauti, šiai tenkinant prašymus suteikti teisinę pagalbą baudžiamosiose bylose.

75 straipsnis

Duomenys apie teistumą

Susitariančiosios Šalys pagal prašymą teikia viena kitai duomenis apie teistumą asmenų, jeigu tie asmenys traukiami baudžiamajon atsakomybėn prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

76 straipsnis
Duomenys apie baudžiamojo persekiojimo rezultatus

Susitariančiosios Šalys praneša viena kitai duomenis apie asmens, dėl kurio buvo prašyta pradėti baudžiamąjį persekiojimą, o taip išduoto asmens – baudžiamojo persekiojimo rezultatus. Prašant išsiunčiamas įsiteisėjusio nuosprendžio ar kitokio galutinio sprendimo nuorašas.

77 straipsnis
Duomenys apie nuosprendžius

Susitariančiosios Šalys kasmet praneš viena kitai apie įsiteisėjusius nuosprendžius, kuriuos vienos Susitariančiosios Šalies teismai priėmė dėl kitos Susitariančiosios Šalies piliečių.

Trečioji dalis
BAIGIAMIEJI NUOSTATAI

78 straipsnis
Sutarties įsigaliojimas

Ši Sutartis turi būti ratifikuota ir įsigalios praėjus 30 dienų po pasikeitimo ratifikaciniais raštais, kuris įvyks Alma Atoje.

79 straipsnis
Sutarties galiojimo terminas

1. Ši Sutartis galios penkerius metus nuo jos įsigaliojimo dienos.
2. Sutartis liks galioti paskesnius penkerių metų laikotarpius, jeigu nė viena iš Susitariančiųjų Šalių jos nedenonsuos, pranešdama apie tai kita Susitariančiajai Šaliai prieš šešis mėnesius iki šios Sutarties galiojimo termino pasibaigimo.

Sudaryta Vilniuje 1994 m. rugpjūčio 9 d. dviem egzemplioriais, kiekvienas lietuvių ir kazachų kalbomis, abu tekstai turi vienodą galią.

Kiekvienai Susitariančiajai Šaliai kartu su šios Sutarties egzemplioriumi yra paliekamas oficialus teksto į rusų kalbą vertimas.

Nesutarimų dėl šios Sutarties aiškinimo atvejais bus remiamasi tekstu rusų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

KAZACHSTANO RESPUBLIKOS VARDU
